

[Pürschel.]

vilde holde Fred, og i den Henseende har man da ikke regnet galt. Dernæst gjorde man fra sagkyndig Side udtrykkeligt opmærksom paa, at med den gode Vedligeholdelse, Flaaden altid gav sine Skibe, var de i Virkeligheden meget længe i tjenstdygtig Stand; men det Billede, der nu opulles, svarer ikke paa nogen Maade til den Forventning, som vi var berettigede til at nære.

Hvorledes kan nu dette forklares? Ja, for det første tror jeg, at man uden at gaa Marinen for nær tør sige, at man ikke den Gang regnede alt for nøje med de forskellige Konti. Marinen har aldrig i den Grad været set paa Fingrene, som Hæren har været det, man saa derfor mere paa Budgettet som Helhed, og i den Henseende havde det opstillede Budget vistnok adskillig Elasticitet. Jeg skal nævne, at Søminevæsenet og Søartilleriet var opført hver med 800 000 Kr., og naar de nævnte Konti sammenholdes med Udrustningskontoen, Vedligeholdelseskontoen og Ekviperingskontoen — siges det nu af en særdeles sagkyndig —, var det opstillede Budget, om end knebent dog fuldt forsvarligt. Men der kom en Udvikling, som saa at sige paa alle Punkter virkede hen til, at man fik mindre for Pengene end paa-regnet, Arbejdslønnen gik ikke ned eller dog ikke væsentligt ned, hvad man sikkert havde regnet med, Orlogsværftet udskiltes som særlig Institution, det gav ganske vist Anledning til, at man formelt forhøjede Nybygnings- og Vedligeholdelseskontoen noget, men det er for mig meget tvivlsomt, om man i Virkeligheden har faaet Ækvi-valent, saaledes som man skulde have, for den Fordyrelse af Skibene, der kommer derpaa, thi der er jo en Række Generalomkostninger, som tidligere stod paa en anden Konto, der nu maa paalægges Nybygnings- og Vedligeholdelseskontoen. Dertil kom en teknisk Udvikling, som medførte Nødvendigheden af Installationer af meget kostbare Anlæg paa Skibene, baade Anlæg af nautisk Karakter til Støtte for Navigationen og Anlæg til Iagttagelse af og Værn mod Flyverangreb o. s. v., saaledes at Skibene nu er meget, meget dyrere, end man den Gang havde regnet med. Og saa kommer endelig sidst, men ikke mindst, Udviklingen paa Flyvevæsenets Omraade. Paa Budgettet var der sidste Aar optaget et Beløb paa 200,000 Kr. til Flyvevæsenet. Man vil se, naar man gaar Regnskaberne igennem — hvilket Arbejde er særdeles besværligt, fordi der er sket saa mange

Forandringer af Kontiene —, at der flere Aar er brugt 400 000—500 000 Kr., et enkelt Aar, tror jeg, endda 800 000 Kr., og det siger sig selv, at dette maatte virke højst uheldigt ind paa Konti, der i Forvejen var begrænset saa stærkt, som de var. Der er altsaa sket *et Valg*, som er foretaget af Marinens Administration med Forsvarsministerens Billigelse. Man havde Valget imellem at følge med paa Flyvevæsenets Omraade eller at holde Nybygnings- og Vedligeholdelseskontoen til det, den var bestemt til, begge Dele kunde ikke gøres. Man valgte at holde Flyvevæsenet nogenlunde i Orden. Dette Valg burde utvivlsomt være foretaget af Rigsdagen, og det er et Punkt, hvor den afgaaede Forsvarsminister Hr. Brorson har et meget betydeligt Ansvar. Hvis der nu i disse Aar havde siddet en Mand paa Forsvarsministerens Plads, som havde haft Mod og Autoritet, havde han klarlagt disse Forhold for Rigsdagen, og saa havde Stillingen været en anden. I Stedet havde Hr. Brorson, saa vidt man kan dømme, kun den Tanke at knibe og knibe, spare og spare. Hr. Brorson har selv ved Lejlighed karakteriseret Resultatet af sin Administration som ufor-svarligt, det er sket her fra denne Talerstol, og jeg gav i sin Tid Tilslutning dertil; jeg kan gentage denne Tilslutning.

Men hvorfor blev det konservative Partis Mistanke ikke vakt paa et tidligere Tidspunkt? — saaledes spørger den højttærede Forsvarsminister atter og atter. Her erindrer jeg om, hvad jeg sagde før, at bag denne Ordning stod *hele Marinen*. Medens det haglede med Kritik over Hærens Ordning, stod hele Marinen bag denne Ordning. Vi fik intet Varsel fra Marinen, før det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft gennem sine Forbindelser med yngre Marine-officerer gav os den første Advarsel. Det konservative Partis Handlinger efter dette Tidspunkt har været drøftet saa ofte her i Salen, at jeg ikke finder Anledning til at genoptage denne Sag. Jeg kan nøjes med at henvise til, hvad Gruppens Formand har sagt herom, men jeg vil tillade mig som den, der har et meget betydeligt Ansvar for Gruppens Holdning paa dette Tidspunkt, at sige, at vore Beslutninger til enhver Tid er taget ud fra Overvejelse af, hvorledes vi bedst tjente Marinens og derigennem Landets Interesser. Vi kunde intet Øjeblik se bort fra, at Partiet Venstre paa ethvert Tidspunkt kunde naa, hvad det ønskede af Besparelser ved at vende sig til venstre Side. Vi var henvist til en Forhandling med et Parti, der havde meget betydelige indre Vanske-